

AKADEMIA GÓRNICZO-HUTNICZA
IM. STANISŁAWA STASZICA W KRAKOWIE

Teoria sygnałów

Wykład 3

Dr inż. Przemysław Korohoda
Instytut Elektroniki, AGH, Kraków

home.agh.edu.pl/~korohoda/rok_2022_2023_zima/TS_EL_2

UPEL: TS 2022

Plan wykładu

- 1. Sygnał sinc.**
- 2. Ciągła transformacja Fouriera (CFT).**
- 3. Pary: sygnał-transformata.**
- 4. Własności CFT - twierdzenia.**

Ważne sygnały - funkcja sinc

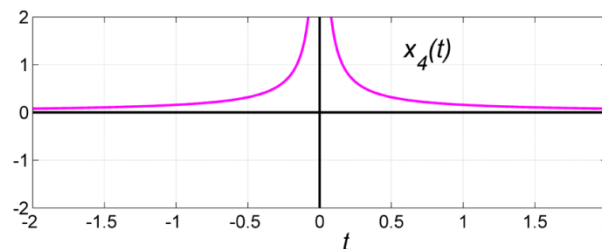
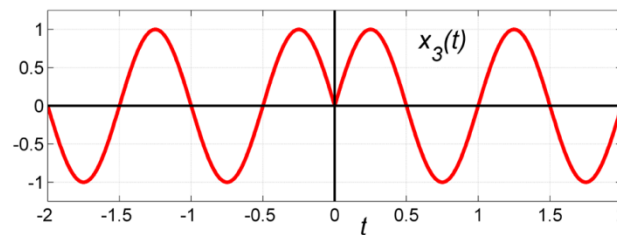
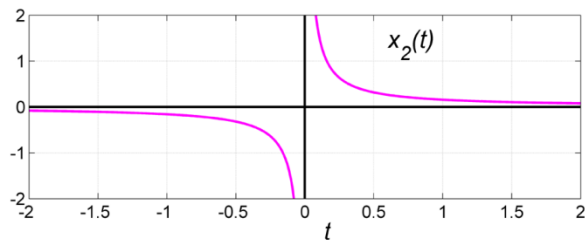
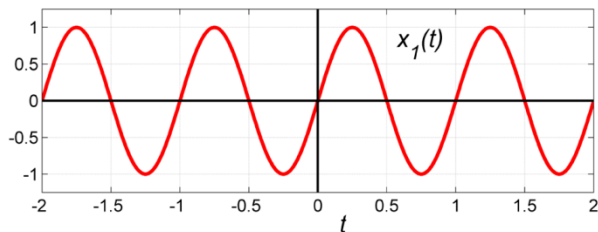
$$x_1(t) = \sin(2 \cdot \pi \cdot t)$$

$$x_2(t) = \frac{1}{2 \cdot \pi \cdot t}$$

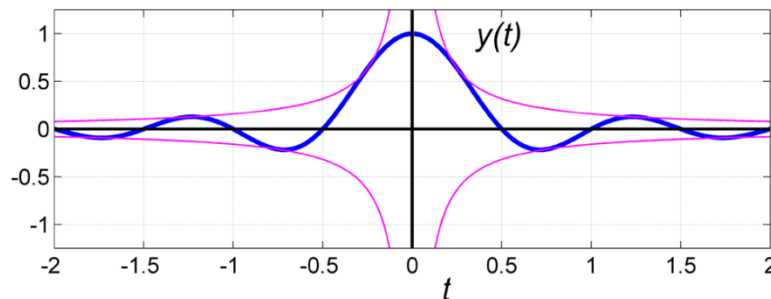
$$t \in \mathbb{R} \setminus \{0\}$$

$$x_3(t) = x_1(|t|) = \sin(2 \cdot \pi \cdot |t|)$$

$$x_4(t) = x_2(|t|) = \frac{1}{2 \cdot \pi \cdot |t|}$$

$$y(t) = x_1(t) \cdot x_2(t)$$

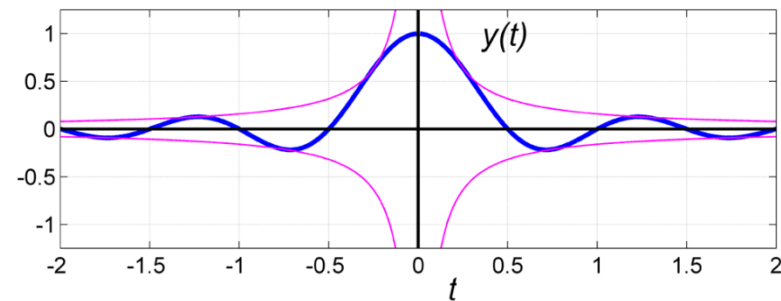

$$y(t) = x_3(t) \cdot x_4(t)$$

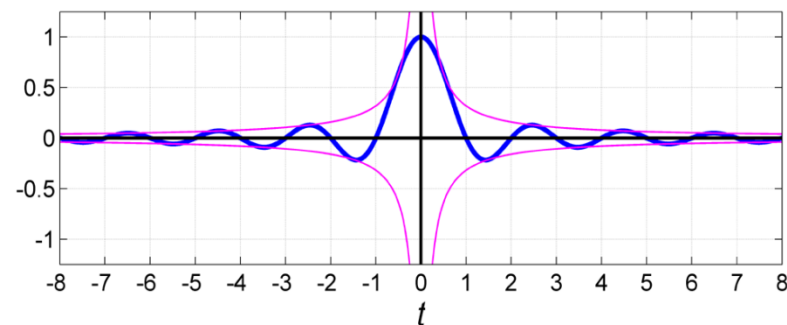
Ważne sygnały - funkcja sinc (cd.)

$t \in \mathfrak{R}$

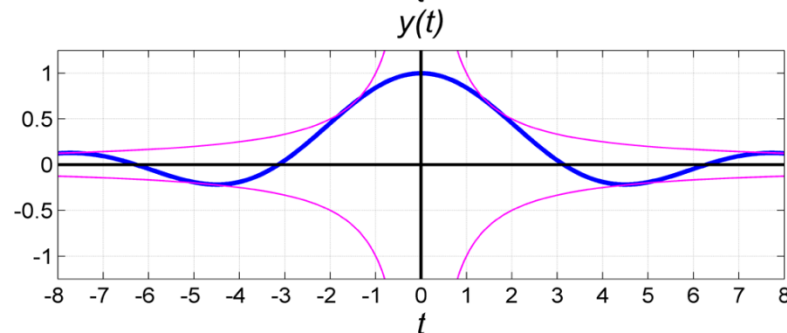
$$y(t) = \text{sinc}(2 \cdot \pi \cdot t) = \begin{cases} \frac{\sin(2 \cdot \pi \cdot t)}{2 \cdot \pi \cdot t} & \text{dla } t \neq 0 \\ 1 & \text{dla } t = 0 \end{cases}$$

$$y(t) = \text{sinc}(\pi \cdot t) = \begin{cases} \frac{\sin(\pi \cdot t)}{\pi \cdot t} & \text{dla } t \neq 0 \\ 1 & \text{dla } t = 0 \end{cases}$$

$$y(t) = \text{sinc}(t) = \begin{cases} \frac{\sin(t)}{t} & \text{dla } t \neq 0 \\ 1 & \text{dla } t = 0 \end{cases}$$

Ważne sygnały - funkcja sinc (cd.)

Można tę funkcję (sygnał), podobnie jak i inne, określić na dowolnej dziedzinie „fizycznej”, np. ogólnie x :

$$f(x) = \text{sinc}(x) = \begin{cases} \frac{\sin(x)}{x} & \text{dla } x \neq 0 \\ 1 & \text{dla } x = 0 \end{cases}$$

Funkcja ta (sygnał) znana jest także pod nazwą **Sa**:

$$\text{Sa}(x) = \begin{cases} \frac{\sin(x)}{x} & \text{dla } x \neq 0 \\ 1 & \text{dla } x = 0 \end{cases}$$

Niekiedy funkcja ta (sygnał) wprowadza mnożenie przez π w ramach przepisu:

$$\text{sinc}(x) = \begin{cases} \frac{\sin(\pi \cdot x)}{\pi \cdot x} & \text{dla } x \neq 0 \\ 1 & \text{dla } x = 0 \end{cases}$$

tak jest np. w MATLAB'ie

Pytanie

Co otrzymamy z okresowego powielenia sygnału sinc?

Np. tak:

$$x(t) = \sum_{n=-\infty}^{+\infty} \text{sinc}(\pi \cdot (t - n \cdot \Delta t))$$

a) $\Delta t = 1$

b) $\Delta t = 2$

c) $\Delta t = 7$

d) $\Delta t = 8$

Elementy powtórkowe

Całka z funkcji zespolonej

$$\begin{aligned} \int_{t_1}^{t_2} x(t) dt &= \int_{t_1}^{t_2} |x(t)| \cdot e^{j \cdot \varphi(x(t))} dt = \int_{t_1}^{t_2} |x(t)| \cdot [\cos(\varphi(x(t))) + j \cdot \sin(\varphi(x(t)))] dt = \\ &= \int_{t_1}^{t_2} |x(t)| \cdot \cos(\varphi(x(t))) dt + j \cdot \int_{t_1}^{t_2} |x(t)| \cdot \sin(\varphi(x(t))) dt = \int_{t_1}^{t_2} \operatorname{Re}(x(t)) dt + j \cdot \int_{t_1}^{t_2} \operatorname{Im}(x(t)) dt \end{aligned}$$

$$\int_{t_1}^{t_2} e^{j \cdot c \cdot t} dt = \{ \text{dla } c \neq 0 \} = \left[\frac{e^{j \cdot c \cdot t}}{j \cdot c} \right]_{t_1}^{t_2} = \frac{e^{j \cdot c \cdot t_2} - e^{j \cdot c \cdot t_1}}{j \cdot c}$$

$$\int_{t_1}^{t_2} e^{j \cdot c \cdot t} dt = \{ \text{dla } c = 0 \} = \int_{t_1}^{t_2} e^0 dt = [t]_{t_1}^{t_2} = t_2 - t_1$$

Ciągła Transformacja Fouriera = Całkowe Przekształcenie Fouriera (ang. *Continuous Fourier Transform=CFT*)

Wersja z f (częstotliwość w [Hz]):

$$x(t) \xrightarrow{CFT} X(f) \\ \xleftarrow{ICFT}$$

$$X(f) = \int_{-\infty}^{+\infty} x(t) \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t} dt$$

$$x(t) = \int_{-\infty}^{+\infty} X(f) \cdot e^{+j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t} df$$

Wersja z ω (pulsacja w [rad/s]):

$$x(t) \xrightarrow{CFT} X(\omega) \\ \xleftarrow{ICFT}$$

$$X(\omega) = \int_{-\infty}^{+\infty} x(t) \cdot e^{-j \cdot \omega \cdot t} dt$$

$$x(t) = \frac{1}{2 \cdot \pi} \cdot \int_{-\infty}^{+\infty} X(\omega) \cdot e^{+j \cdot \omega \cdot t} d\omega$$

Pod warunkiem, że powyższe wzory są zbieżne!

Istota CFT oraz ICFT (ang. *Inverse CFT*):

$$x(t) = \int_{-\infty}^{+\infty} \left[\int_{-\infty}^{+\infty} x(t) \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t} dt \right] \cdot e^{+j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t} df$$

Analogicznie dla $X(f)$, a także w obie strony dla ω zamiast f .

Dlatego tak ważne jest, by studiując problematykę funkcji, jak np. ich przekształcanie, nie przywiązywać się do tego, że dziedzina to czas, t . Analogiczne efekty uzyskamy przecież dla f lub ω .

Jeszcze inny – dość często spotykany zapis:

$$X(j \cdot \omega) = \int_{-\infty}^{+\infty} x(t) \cdot e^{-j \cdot \omega \cdot t} dt$$

$$x(t) = \frac{1}{2 \cdot \pi} \cdot \int_{-\infty}^{+\infty} X(j \cdot \omega) \cdot e^{+j \cdot \omega \cdot t} d\omega$$

Przykład wyliczenia CFT(f)

$$X(f) = \int_{-\infty}^{+\infty} x(t) \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t} dt$$

$$x(t) = \int_{-\infty}^{+\infty} X(f) \cdot e^{+j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t} df$$

$$x(t) = \Pi(t)$$

$$X(f) = \int_{-\frac{1}{2}}^{+\frac{1}{2}} 1 \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t} dt = \{f \neq 0\} = \frac{1}{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f} \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t} \Bigg|_{-\frac{1}{2}}^{+\frac{1}{2}} =$$

$$= \frac{e^{-j \cdot \pi \cdot f} - e^{+j \cdot \pi \cdot f}}{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f} = \frac{e^{+j \cdot \pi \cdot f} - e^{-j \cdot \pi \cdot f}}{j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f} = \frac{\sin(\pi \cdot f)}{\pi \cdot f}$$

$$X(f=0) = \int_{-\frac{1}{2}}^{+\frac{1}{2}} 1 \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t} dt = \{f=0\} = \int_{-\frac{1}{2}}^{+\frac{1}{2}} 1 dt = 1$$

Przykład wyliczenia CFT(ω)

$$X(\omega) = \int_{-\infty}^{+\infty} x(t) \cdot e^{-j \cdot \omega \cdot t} dt$$

$$x(t) = \frac{1}{2 \cdot \pi} \cdot \int_{-\infty}^{+\infty} X(\omega) \cdot e^{+j \cdot \omega \cdot t} d\omega$$

$$x(t) = \Pi(t)$$

$$\begin{aligned} X(\omega) &= \int_{-\frac{1}{2}}^{+\frac{1}{2}} 1 \cdot e^{-j \cdot \omega \cdot t} dt = \{ \omega \neq 0 \} = \frac{1}{-j \cdot \omega} \cdot e^{-j \cdot \omega \cdot t} \bigg|_{-\frac{1}{2}}^{+\frac{1}{2}} = \\ &= \frac{e^{-j \cdot \omega / 2} - e^{+j \cdot \omega / 2}}{-j \cdot \omega} = \frac{e^{+j \cdot \omega / 2} - e^{-j \cdot \omega / 2}}{j \cdot \omega} = \frac{\sin(\omega / 2)}{\omega / 2} \end{aligned}$$

$$X(\omega = 0) = \int_{-\frac{1}{2}}^{+\frac{1}{2}} 1 \cdot e^{-j \cdot \omega \cdot t} dt = \{ \omega = 0 \} = \int_{-\frac{1}{2}}^{+\frac{1}{2}} 1 dt = 1$$

Spojrzenie wstecz

Przypomnijmy, że wszystkie poznane funkcje mogą być określone na dowolnej dziedzinie, np. tak:

$$\Pi(t), \Pi(f), \Pi(\omega),$$
$$\text{sinc}(t), \text{sinc}(f), \text{sinc}(\omega)$$

Może przy okazji warto się zastanowić, jaką funkcję otrzymamy z zapisu:

$$\cos(2 \cdot \pi \cdot f \cdot t_0)$$

... i jaki będzie jej wykres.

Przykład wyliczenia ICFT

$$X(f) = \int_{-\infty}^{+\infty} x(t) \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t} dt$$

$$x(t) = \int_{-\infty}^{+\infty} X(f) \cdot e^{+j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t} df$$

$$X(f) = \Pi(f)$$

$$x(t) = \int_{-\frac{1}{2}}^{+\frac{1}{2}} 1 \cdot e^{j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t} df = \{t \neq 0\} = \frac{1}{j \cdot 2 \cdot \pi \cdot t} \cdot e^{j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t} \bigg|_{-\frac{1}{2}}^{+\frac{1}{2}} =$$

$$= \frac{e^{j \cdot \pi \cdot t} - e^{-j \cdot \pi \cdot t}}{j \cdot 2 \cdot \pi \cdot t} = \frac{\sin(\pi \cdot t)}{\pi \cdot t}$$

$$x(t=0) = \int_{-\frac{1}{2}}^{+\frac{1}{2}} 1 \cdot e^{j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t} df = \{t=0\} = \int_{-\frac{1}{2}}^{+\frac{1}{2}} 1 df = 1$$

Przykład wyliczenia ICFT

$$X(\omega) = \int_{-\infty}^{+\infty} x(t) \cdot e^{-j \cdot \omega \cdot t} dt$$

$$x(t) = \frac{1}{2 \cdot \pi} \cdot \int_{-\infty}^{+\infty} X(\omega) \cdot e^{+j \cdot \omega \cdot t} d\omega$$

$$X(\omega) = \Pi(\omega)$$

$$x(t) = \frac{1}{2 \cdot \pi} \cdot \int_{-\frac{1}{2}}^{+\frac{1}{2}} 1 \cdot e^{j \cdot \omega \cdot t} d\omega = \{t \neq 0\} = \frac{1}{2 \cdot \pi} \cdot \frac{1}{j \cdot t} \cdot e^{j \cdot \omega \cdot t} \bigg|_{-\frac{1}{2}}^{+\frac{1}{2}} =$$

$$= \frac{1}{2 \cdot \pi} \cdot \frac{e^{j \cdot t / 2} - e^{-j \cdot t / 2}}{j \cdot 2 \cdot t / 2} = \frac{1}{2 \cdot \pi} \cdot \frac{\sin(t / 2)}{t / 2}$$

$$x(t=0) = \frac{1}{2 \cdot \pi} \cdot \int_{-\frac{1}{2}}^{+\frac{1}{2}} 1 \cdot e^{j \cdot \omega \cdot t} d\omega = \{t=0\} = \frac{1}{2 \cdot \pi} \cdot \int_{-\frac{1}{2}}^{+\frac{1}{2}} 1 d\omega = \frac{1}{2 \cdot \pi}$$

Pary: sygnał-transformata

$$x(t) = \Pi(t) \xrightleftharpoons[\text{ICFT}]{\text{CFT}} X(f) = \text{sinc}(\pi \cdot f)$$

$$x(t) = \Pi(t) \xrightleftharpoons[\text{ICFT}]{\text{CFT}} X(\omega) = \text{sinc}(\omega / 2)$$

$$x(t) = \text{sinc}(\pi \cdot t) \xrightleftharpoons[\text{ICFT}]{\text{CFT}} X(f) = \Pi(f)$$

$$x(t) = \frac{1}{2 \cdot \pi} \cdot \text{sinc}(t / 2) \xrightleftharpoons[\text{ICFT}]{\text{CFT}} X(\omega) = \Pi(\omega)$$

Relacje między transformacjami

$$X(\omega) = X(2 \cdot \pi \cdot f)$$

$$X(f) = X\left(\frac{\omega}{2 \cdot \pi}\right)$$

$$\Pi(\omega) = \Pi(2 \cdot \pi \cdot f)$$

$$\Pi(f) = \Pi\left(\frac{\omega}{2 \cdot \pi}\right)$$

$$\text{sinc}(\omega) = \text{sinc}(2 \cdot \pi \cdot f)$$

$$\text{sinc}(f) = \text{sinc}\left(\frac{\omega}{2 \cdot \pi}\right)$$

Właściwości CFT: liniowość

Jeżeli N sygnałów posiada transformaty:

$$x_1(t) \xleftrightarrow[\text{ICFT}]{\text{CFT}} X_1(f)$$

$$x_2(t) \xleftrightarrow[\text{ICFT}]{\text{CFT}} X_2(f)$$

.

$$x_N(t) \xleftrightarrow[\text{ICFT}]{\text{CFT}} X_N(f)$$

oraz weźmiemy ciąg N dowolnych liczb
(rzeczywistych lub zespolonych):

$$a_1, a_2, \dots, a_N$$

to:

$$a_1 \cdot x_1(t) + a_2 \cdot x_2(t) + \dots + a_N \cdot x_N(t) \xleftrightarrow[\text{ICFT}]{\text{CFT}} a_1 \cdot X_1(f) + a_2 \cdot X_2(f) + \dots + a_N \cdot X_N(f)$$

Jest to liniowość, wynikająca wprost z liniowości całki.

Analogicznie można tę właściwość zapisać dla CFT(ω).

Właściwości CFT: zmiana skali osi czasu

Jeżeli mamy parę sygnał-transformata: $x(t) \xleftrightarrow[\text{ICFT}]{\text{CFT}} X(f)$

to: $\text{dla } a \in \mathbb{R} \setminus \{0\}: x(a \cdot t) \xleftrightarrow[\text{ICFT}]{\text{CFT}} \frac{1}{|a|} \cdot X\left(\frac{f}{a}\right)$

Jeżeli mamy parę sygnał-transformata: $x(t) \xleftrightarrow[\text{ICFT}]{\text{CFT}} X(\omega)$

to: $\text{dla } a \in \mathbb{R} \setminus \{0\}: x(a \cdot t) \xleftrightarrow[\text{ICFT}]{\text{CFT}} \frac{1}{|a|} \cdot X\left(\frac{\omega}{a}\right)$

Jak powyższe twierdzenie przejawia się na wykresach?

Dowód pierwszej wersji twierdzenia (część pierwsza)

$$x(a \cdot t) \begin{matrix} \xleftarrow{CFT} \\ \xrightarrow{ICFT} \end{matrix} \frac{1}{|a|} \cdot X\left(\frac{f}{a}\right) \quad \text{dla } a \neq 0$$

$$x_1(t) = x(a \cdot t)$$

Dla $a > 0$:

$$\begin{aligned}
 X_1(f) &= \int_{-\infty}^{+\infty} x(a \cdot t) \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t} dt \stackrel{a > 0}{=} \left\{ \begin{array}{l} \tau = a \cdot t \Rightarrow t = \frac{\tau}{a} \\ \frac{1}{a} \cdot d\tau = dt \\ t \rightarrow \infty \Rightarrow \tau \rightarrow \infty \\ t \rightarrow -\infty \Rightarrow \tau \rightarrow -\infty \end{array} \right\} = \frac{1}{a} \cdot \int_{-\infty}^{+\infty} x(\tau) \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot \frac{\tau}{a}} d\tau = \\
 &= \frac{1}{a} \cdot \int_{-\infty}^{+\infty} x(\tau) \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot \frac{f}{a} \cdot \tau} d\tau = \frac{1}{a} \cdot X\left(\frac{f}{a}\right)
 \end{aligned}$$

Dowód pierwszej wersji twierdzenia (część druga)

$$x(a \cdot t) \xrightleftharpoons[ICFT]{CFT} \frac{1}{|a|} \cdot X\left(\frac{f}{a}\right) \quad \text{dla } a \neq 0$$

$$x_1(t) = x(a \cdot t)$$

Dla $a < 0$:

$$\begin{aligned}
 X_1(f) &= \int_{-\infty}^{+\infty} x(a \cdot t) \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t} dt \stackrel{a < 0}{=} \left\{ \begin{array}{l} \tau = a \cdot t \Rightarrow t = \frac{\tau}{a} \\ \frac{1}{a} \cdot d\tau = dt \\ t \rightarrow +\infty \Rightarrow \tau \rightarrow -\infty \\ t \rightarrow -\infty \Rightarrow \tau \rightarrow +\infty \end{array} \right\} = -\frac{1}{a} \cdot \int_{-\infty}^{+\infty} x(\tau) \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot \frac{\tau}{a}} d\tau = \\
 &= \frac{1}{|a|} \cdot \int_{-\infty}^{+\infty} x(\tau) \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot \frac{f}{a} \cdot \tau} d\tau = \frac{1}{|a|} \cdot X\left(\frac{f}{a}\right)
 \end{aligned}$$

Ciąg przekształceń:

Dla: $a \neq 0$

$$x_1(t) = x(a \cdot t) \xrightleftharpoons[ICFT]{CFT} X_1(f) = \frac{1}{|a|} \cdot X\left(\frac{f}{a}\right)$$

jeżeli: $b = 1/a$ **to:**

$$x_1(t) = x\left(\frac{t}{b}\right) \xrightleftharpoons[ICFT]{CFT} X_1(f) = |b| \cdot X(b \cdot f)$$

jeżeli:

$x_2(t) = \frac{1}{|b|} \cdot x_1(t)$ **to:**

$$x_2(t) = \frac{1}{|b|} \cdot x\left(\frac{t}{b}\right) \xrightleftharpoons[ICFT]{CFT} X_2(f) = X(b \cdot f)$$

czyli:

$$\frac{1}{|b|} \cdot x\left(\frac{t}{b}\right) \xrightleftharpoons[ICFT]{CFT} X(b \cdot f)$$

Właściwości CFT: zmiana skali osi f lub ω

Jeżeli mamy parę sygnał-transformata: $x(t) \xleftrightarrow[\text{ICFT}]{\text{CFT}} X(f)$

to: dla $a \in \mathbb{R} \setminus \{0\}$: $\frac{1}{|a|} \cdot x\left(\frac{t}{a}\right) \xleftrightarrow[\text{ICFT}]{\text{CFT}} X(a \cdot f)$

Jeżeli mamy parę sygnał-transformata: $x(t) \xleftrightarrow[\text{ICFT}]{\text{CFT}} X(\omega)$

to: dla $a \in \mathbb{R} \setminus \{0\}$: $\frac{1}{|a|} \cdot x\left(\frac{t}{a}\right) \xleftrightarrow[\text{ICFT}]{\text{CFT}} X(a \cdot \omega)$

Przykład zastosowania twierdzenia

$$x(a \cdot t) \begin{matrix} \xleftarrow{CFT} \\ \xrightarrow{ICFT} \end{matrix} \frac{1}{|a|} \cdot X\left(\frac{f}{a}\right)$$

Na podstawie następującej pary sygnał-transformata:

$$\Pi(t) \begin{matrix} \xleftarrow{CFT} \\ \xrightarrow{ICFT} \end{matrix} \text{sinc}(\pi \cdot f)$$

otrzymujemy, że:

$$\Pi\left(\frac{t}{T}\right) \begin{matrix} \xleftarrow{CFT} \\ \xrightarrow{ICFT} \end{matrix} T \cdot \text{sinc}(\pi \cdot f \cdot T)$$

Szczególny przypadek

$$x(a \cdot t) \begin{matrix} \xleftarrow{CFT} \\ \xrightarrow{ICFT} \end{matrix} \frac{1}{|a|} \cdot X\left(\frac{f}{a}\right)$$

$$x(-t) \begin{matrix} \xleftarrow{CFT} \\ \xrightarrow{ICFT} \end{matrix} X(-f)$$

$$x(a \cdot t) \begin{matrix} \xleftarrow{CFT} \\ \xrightarrow{ICFT} \end{matrix} \frac{1}{|a|} \cdot X\left(\frac{\omega}{a}\right)$$

$$x(-t) \begin{matrix} \xleftarrow{CFT} \\ \xrightarrow{ICFT} \end{matrix} X(-\omega)$$

Właściwości CFT: opóźnienie w czasie

Jeżeli mamy parę sygnał-transformata: $x(t) \xleftrightarrow[\text{ICFT}]{\text{CFT}} X(f)$

to:
$$x(t - t_d) \xleftrightarrow[\text{ICFT}]{\text{CFT}} X(f) \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t_d}$$

Jeżeli mamy parę sygnał-transformata: $x(t) \xleftrightarrow[\text{ICFT}]{\text{CFT}} X(\omega)$

to:
$$x(t - t_d) \xleftrightarrow[\text{ICFT}]{\text{CFT}} X(\omega) \cdot e^{-j \cdot \omega \cdot t_d}$$

Dowód jednej z wersji twierdzenia

$$x(t-t_d) \xrightleftharpoons[ICFT]{CFT} X(f) \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t_d}$$

$$x_1(t) = x(t-t_d)$$

$$X_1(f) = \int_{-\infty}^{+\infty} x(t-t_d) \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t} dt = \left\{ \begin{array}{l} \tau = t-t_d \Rightarrow t = \tau+t_d \\ d\tau = dt \\ t \rightarrow \infty \Rightarrow \tau \rightarrow \infty \\ t \rightarrow -\infty \Rightarrow \tau \rightarrow -\infty \end{array} \right\} = \int_{-\infty}^{+\infty} x(\tau) \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot (\tau+t_d)} d\tau =$$

$$= e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t_d} \cdot \int_{-\infty}^{+\infty} x(\tau) \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot \tau} d\tau = e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t_d} \cdot X(f)$$

Właściwości CFT: przesunięcie w dziedzinie f lub ω

Jeżeli mamy parę sygnał-transformata:

$$x(t) \xrightleftharpoons[ICFT]{CFT} X(f)$$

to:

$$x(t) \cdot e^{+j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f_0 \cdot t} \xrightleftharpoons[ICFT]{CFT} X(f - f_0)$$

Jeżeli mamy parę sygnał-transformata:

$$x(t) \xrightleftharpoons[ICFT]{CFT} X(\omega)$$

to:

$$x(t) \cdot e^{+j \cdot \omega_0 \cdot t} \xrightleftharpoons[ICFT]{CFT} X(\omega - \omega_0)$$

Przykład

Dla sygnału:

$$x(t) = 2 \cdot \Pi\left(\frac{t-1}{3}\right)$$

możemy zatem wyznaczyć transformatę CFT(f) na dwa sposoby:

a) z definicji CFT:

$$X(f) = 2 \cdot \int_{-1/2}^{+5/2} e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t} dt = \dots$$

b) ze znanych par (sygnał-transformata) i odpowiednich twierdzeń:

$$X(f) = 2 \cdot 3 \cdot \text{sinc}(\pi \cdot f \cdot 3) \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot 1} = 6 \cdot \text{sinc}(\pi \cdot f \cdot 3) \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f}$$

Najpierw zmiana skali czasu, a potem opóźnienie.

Przykład (cd.)

Gdyby w tym przykładzie najpierw zastosować opóźnienie, a potem zmianę skali osi czasu, to należałoby najpierw przekształcić odpowiednio sygnał, by jawnie otrzymać odpowiednie parametry:

$$x(t) = 2 \cdot \Pi\left(\frac{t-1}{3}\right) = 2 \cdot \Pi\left(\frac{1}{3} \cdot t - \frac{1}{3}\right)$$

Warto sprawdzić, czy otrzymamy ten sam wynik!

Transformata sygnału schodkowego

$$\Delta t = \text{const}$$

$$t_n = n \cdot \Delta t$$

$$x_n = x(n \cdot \Delta t)$$

Przybliżenie sygnału $x(t)$ sygnałem schodkowym:

$$x_1(t) = \sum_{n=n_1}^{n_2} x_n \cdot \Pi\left(\frac{t-t_n}{\Delta t}\right)$$

$$\Pi\left(\frac{t-t_d}{T}\right) \xleftrightarrow[\text{ICFT}]{\text{CFT}} T \cdot \text{sinc}(\pi \cdot f \cdot T) \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t_d}$$

$$X_1(f) = \Delta t \cdot \sum_{n=n_1}^{n_2} x_n \cdot \text{sinc}(\pi \cdot f \cdot \Delta t) \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t_n}$$

Granice sumowania mogą się rozciągać do nieskończoności, ale nie muszą.

Wartość główna całki

Na przykładzie sygnału sinusoidalnego:

$$\int_{-\infty}^{+\infty} \sin(2 \cdot \pi \cdot f \cdot t) dt = ???$$

$$\text{V.p.} \int_{-\infty}^{+\infty} \sin(2 \cdot \pi \cdot f \cdot t) dt = \lim_{a \rightarrow +\infty} \int_{-a}^a \sin(2 \cdot \pi \cdot f \cdot t) dt = 0$$

Analogiczny wynik uzyskamy dla każdej funkcji nieparzystej.

Transformata sygnału rzeczywistego

$$\begin{aligned}
 X(f) &= \int_{-\infty}^{+\infty} x(t) \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t} dt = \int_{-\infty}^{+\infty} [x_{parz}(t) + x_{niep}(t)] \cdot e^{-j \cdot 2 \cdot \pi \cdot f \cdot t} dt = \\
 &= \int_{-\infty}^{+\infty} [x_{parz}(t) + x_{niep}(t)] \cdot [\cos(2 \cdot \pi \cdot f \cdot t) - j \cdot \sin(2 \cdot \pi \cdot f \cdot t)] dt = \\
 &= \int_{-\infty}^{+\infty} x_{parz}(t) \cdot \cos(2 \cdot \pi \cdot f \cdot t) dt - j \cdot \int_{-\infty}^{+\infty} x_{parz}(t) \cdot \sin(2 \cdot \pi \cdot f \cdot t) dt + \\
 &\quad + \int_{-\infty}^{+\infty} x_{niep}(t) \cdot \cos(2 \cdot \pi \cdot f \cdot t) dt - j \cdot \int_{-\infty}^{+\infty} x_{niep}(t) \cdot \sin(2 \cdot \pi \cdot f \cdot t) dt = \{V.p.\} = \\
 &= \int_{-\infty}^{+\infty} x_{parz}(t) \cdot \cos(2 \cdot \pi \cdot f \cdot t) dt - j \cdot \int_{-\infty}^{+\infty} x_{niep}(t) \cdot \sin(2 \cdot \pi \cdot f \cdot t) dt = \\
 &= \operatorname{Re}(X(f)) + j \cdot \operatorname{Im}(X(f))
 \end{aligned}$$

Transformata sygnału rzeczywistego

Jeżeli:

$$x(t) \begin{matrix} \xleftarrow{CTF} \\ \xrightarrow{ICFT} \end{matrix} X(f)$$

to:

$$x_{parz}(t) \begin{matrix} \xleftarrow{CTF} \\ \xrightarrow{ICFT} \end{matrix} \operatorname{Re}(X(f))$$

$$x_{niep}(t) \begin{matrix} \xleftarrow{CTF} \\ \xrightarrow{ICFT} \end{matrix} j \cdot \operatorname{Im}(X(f))$$

Analogicznie dla ω .

Transformata sygnału rzeczywistego

$$\operatorname{Re}(X(f)) = \int_{-\infty}^{+\infty} x_{parz}(t) \cdot \cos(2 \cdot \pi \cdot f \cdot t) dt = \int_{-\infty}^{+\infty} x_{parz}(t) \cdot \cos(2 \cdot \pi \cdot (-f) \cdot t) dt = \operatorname{Re}(X(-f))$$

$$\begin{aligned} \operatorname{Im}(X(f)) &= - \int_{-\infty}^{+\infty} x_{niep}(t) \cdot \sin(2 \cdot \pi \cdot f \cdot t) dt \Rightarrow \operatorname{Im}(X(-f)) = - \int_{-\infty}^{+\infty} x_{niep}(t) \cdot \sin(2 \cdot \pi \cdot (-f) \cdot t) dt = \\ &= \int_{-\infty}^{+\infty} x_{niep}(t) \cdot \sin(2 \cdot \pi \cdot f \cdot t) dt = -\operatorname{Im}(X(f)) \end{aligned}$$

**Zatem część rzeczywista transformaty jest parzystą funkcją f ,
natomiast część urojona transformaty jest nieparzystą funkcją f .**

**Analogicznie pokazujemy, że
część rzeczywista transformaty jest parzystą funkcją ω ,
natomiast część urojona transformaty jest nieparzystą funkcją ω .**

... wykresy!

Transformata sygnału rzeczywistego

$$X(f) = \operatorname{Re}(X(f)) + j \cdot \operatorname{Im}(X(f)) = |X(f)| \cdot e^{j \cdot \varphi(X(f))} : |X(f)| \in \mathbb{R}_{0+} \wedge \varphi(X(f)) \in \mathbb{R}$$

Z powyższej zależności wynika, że dla sygnału rzeczywistego także:

- a) moduł transformaty jest parzystą funkcją f ,**
- b) faza transformaty jest nieparzystą funkcją f .**

Analogicznie dla $X(\omega)$.

... wykresy!

Warto potwierdzić wykazane parzystości (symetrie wykresów) za pomocą dotychczas wyznaczonych par sygnał-transformata.

Podsumowanie

- 1. Sygnał sinc.**
- 2. Ciągła transformacja Fouriera (CFT).**
- 3. Pary: sygnał-transformata.**
- 4. Własności CFT - twierdzenia.**

***Zapraszam na ćwiczenia ...
lub do laboratorium ...***